

INDEX.

nus in bonis habet, quam lis est, lib. 2. 6. 44.
Deponens de negativa non coarctata, est suspec-
tus de falso, licet puniri nequeat, n. 56.
Testis falso testificatus in reum in causa ex qua
pœna corporalis venit imponenda, talionis pœ-
nam subit, lib. 2. 9. 13. Si effectus non sequatur
arbitrariè punitur, n. 14.
Testes plures falsos in eadem lite etiam ex inter-
vallo producens unica pœna falsi coercetur, lib.
2. 10. 100.
Duo factiem ad legitimam probationem requirun-
tur, lib. 2. 13. 1. Nec sufficit unus quacun-
que dignitate refuigens, n. 2. Quid si statuto cavea-
tur, n. 3.
Unico in quibus causis credatur, remissivè, nu. 4.
Creditor ex consensu litigantium, n. 7. & 9. Tes-
tis non jurato fides non adhibetur, nu. 10. cum
seqq. Facit aliqualem præsumptionem, nu. 14.
Testem approban, aut producens an possit con-
tra ejus personam objicere, aut probare contra-
rium? n. 15. cum seqq. Testis ut non per scrip-
turam deponat, multum interest, n. 43. 44. De-
ponenti in judicio contra id quod extra asseruit,
an credatur? n. 56. Quomodo puniatur, n. 58.
Quid si utrumque dictum sit cum juramento? n.
59. 60. Quid si prius latum est in judicio nulli,
posterius in valido? n. 61.
Teste in eodem judicio contraria deponente, cui
depositioni standum remissivè, lib. 2. c. 13. n. 62.
63. Dicenti aliud in judicio, & aliud extra minus
creditor, num. 64. Afferenti in articulo mortis
falsò deposuisse non creditor, n. 66. Contrarium
in eadem depositione dicens nullam fidem me-
retur, n. 77. 78. Quando censeatur dicere contra-
ria, & quomodo puniatur, n. 79. Testis in con-
tinenti dictum suum corrigere potest, num. 80.
Quando dicatur in continenti corrigere, nu. 81.
& sequentibus. An sit admittendus ad correctio-
nem? Judicis relinquatur arbitrio, n. 84. Erro-
rem probans potest se ex intervallo retractare,
n. 85. Ad corrigendum ut admittatur in conti-
nenti debet errorem allegare, n. 86. Fallit favo-
re fidei, n. 98. 99. Testes ad corrigendum testi-
monia sua Notarius absque Judicis autoritate
admittere non potest, n. 87. Deponens in eadem
causa contra id, quod testificatus est, prius di-
ctum non tollit, n. 88. 89. Limitatur, num. 90.
Testis deponens contraria etiam in diversis judi-
ciis, falsi pœna coercetur, n. 92. Testibus ne-
gantibus depositionem prout est in actis an sit
credendum? n. 100. cum aliis. Testium receptio
cui incumbat, & quando committi Tabellioni-
bus possit, n. 101. cum seq. Testium receptores,
qui sunt in Cancellariis, eos torquere non va-
lent, n. 108. A quibus examinentur in causis
nobilitatis, n. 109. Quomodo in Tribunali San-
ctæ Inquisitionis, n. 110. Testes an, & quot au-
thoritatem, ac fidem publicis instrumentis tol-
lere valeant? nu. 120. cum seqq. Testis præsumi-
tur omni exceptione major, sed si à lege ea qua-
litas requiratur, probari debet, n. 121.
Textus in *S. Gallinorum, instit. de rer. divis.* expo-
nitur, l. 1. c. 3. n. 82.
Textus in *authentica de reb. Eccles. S. Si vero ver-
ba*, declarat, lib. 2. 1. 48.
Text. in *cap. 1. de consuet.* exponitur, lib. 2. 17. 60.
Text. in *authent. de non alienand. reb. Eccles. S. Em-
phyteusim*, & *S. Licentiam*, conciliantur, n. 64.
cum aliis.
Tractatus unicus sufficit in alienatione bonorum
Ecclesiæ, lib. 2. 16. 26.
Transactio de crimine non impedit, quod reus de
eo possit accusari, lib. 2. 10. 29.

Facta cum eo, cui Primum vindicta competit, ca-
teri cum prærogativa ad accusandum non ad-
mittuntur, n. 30.
Transigens cum eo ab accusatione amplius rejicitur
etiam pactum ex illius parte non impleatur, n. 31.
Torqueri nequeunt in dignitate constituti, lib. 2. 7.
44. Nec in ignis in aliqua arte, si timeatur, quod
reddatur inultis ad eam, l. 2. 9. 69. De aliis per-
sonis, quæ torquendæ non sunt, n. 42. cum seqq.
Hæ personæ an terri queant? n. 47. Pro qui-
bus delictis privilegiati torquendi sunt, n. 50.
Tortura à quibus inchoanda, si masculus, ac fe-
mina sint torquendi, lib. 2. 7. 4. Torturæ ter-
ror tormentorum æquiparatur, lib. 2. 9. 49.
Expendens substantia pupilli in propriam usita-
tem, dolum admittit, lib. 2. 14. 29. Cui remissa
est inventarii confectio, tenetur descriptio nem
bonorum pupilli facere, n. 38. Tutori dolum ve-
rus futurus remitti non potest, secus præsumptus,
n. 52. 54. Non consciens inventarium quibus pœ-
nis afficitur, remissivè, n. 53. Contra tutorem ex
quibus causis juretur in littera, n. 55. cum seqq.
Et quando contra ejus hæredes, nu. 60. Pupilli
hæres jurare non valet, n. 61.
Turpis persona quæ sit, ut, ea instituta, legitima
fratribus debeatur, lib. 1. 19. 111.
Ubi datur turpitudine utriusque partis, melior est
conditio possidentis, lib. 1. 7. 90.
Tutor debet stare locationi de bonis pupilli ab ali-
tutore factæ, l. 2. c. 16. n. 11. & 12.
Quod tutius est, in dubiis eligendum, lib. 1. 20. 52.

V

Valor censuum redimibilium de jure Regio,
lib. 1. 9. 56.
Valor solidorum, lib. 1. 11. 20. Marabatinorum,
remissivè, num. 23.
Valor beneficii, pro quo supplicatur, est necessa-
rio precibus inferendus, lib. 1. 20. 73.
In valore beneficii non computantur quotidianæ
distributiones, nec quod pro anniversariis acci-
piuntur, ibid. n. 88.
An qui habet unum beneficium, si aliud impetret,
teneatur illius valorem explicare? ibid. n. 87.
Valorem rebus quis dare potest, lib. 2. 3. 27.
Venalia legato bonorum omnium continentur,
lib. 2. 5. 2. Quid in donatione, & aliis disposi-
tionibus? n. 4. Non veniunt, si certum bonorum
genus etiam universaliter relinquatur, n. 5.
Vendentes ultra taxam legis in utroque foro co-
guntur restituere, lib. 2. 3. 7.
Vendere licet carius ad creditum ob periculum for-
tis, aut expensas in exactione verosimiliter fa-
ciendas, num. 36.
Vendere compellitur quisque pro justo pretio victui
necessaria necessitatis tempore, n. 43.
Vendere ad creditum pro pretio currenti solationis
tempore quando liceat, n. 52. Vendere quis po-
test pro pretio, quod in futurum current, si in
illud esset merces servaturus, n. 54. Potest pa-
cisci de pretio currente tali die, vel mense, sed
non de summo, n. 56. Vel tempore, quod ipse
elegerit intra tempus, in quod merces servaret, n.
57. Vendere carius ad creditum, licet propter
lucrum cessans, n. 58. Vendere carius ob dilatam
pretii solationem, usura est, n. 65. Vendens rem
fructiferam, habita fide de pretio, pacisci potest,
ut sibi aliquid ultra pretium currentis præstetur in
fructuum compensationem, n. 68.
Vendens ultra justum pretium, vel infra illud
emens, etsi læsio non excedat dimidiam ejus,
graviter

INDEX.

graviter peccat, & ad restitutionem obligatur, l.
2. c. 4. n. 56. 57. Limitatur, n. 58. Vendere num
liceat ultra justum pretium scienti illud? n. 70. 71.
Vendens duobus eandem rem in solidum, ei qui
succumbit, ad interesse tenetur, lib. 2. 19. 13.
Vendens ac tradens rem alienam, si postea domi-
nus ejus efficiatur, dominium ex præcedenti tra-
ditione ad emptorem transit, num. 50.
Venditione facta sub hasta, competit læsis reme-
dium l. 2. *C. de resc. vendit.* lib. 2. 3. n. 40. 41. ubi
quod in foro conscientie?
In venditione ejus, quod pendet à viribus fortunæ,
utrum locus sit l. 2. *C. de resc. vendit.* l. 1. 5. 67.
Differentia inter venditionem cum pacto: *S. placue-
rit*, vel cum pacto: *Nisi displicerit*, lib. 1. 9. 3.
Venditori inopi non nocet præscriptio, quominus
redimere ex pacto retrovendendi possit, ib. n. 35.
Venditori possidenti præfata præscriptio nequit
objici, ibid. n. 48.
In venditione cuiusque rei veniunt, quæ eidem
coherent, vel accedunt, lib. 1. 15. 5.
Venditio quando contrahatur, si res, & pecunia pro
re præstentur, l. 2. 4. 44. cum seqq. Modico pre-
tio facta an nativitate filiorum revocetur? n. 75.
Non valet, si pacificatur, ne dominium in emptorem
transeat, lib. 2. 16. 16.
Venditio ejusdem rei, vel Donatio à Principe duo-
bus facta an valeat? remissivè, lib. 2. 19. 37.
Venditione ejusdem rei cum duobus celebrata &
utriusque traditione facta, ille prior possessionem
adeptus in dubio præsumitur, qui prius contra-
xit, num. 41. Venditio rei alienæ inter scientes
valet, num. 50.
Venditor quando censeatur ultra dimidiam læsus,
lib. 2. 3. 69. læsus ultra dimidiam agere potest
adversus deceptorem, etsi rem non possideat, in d
etiam apud tertium possessorem pereat, n. 87. &
lib. 2. c. 8. n. 78. Quid si res sit extincta penes
emptorem? n. 76. & 77.
Venditor præcisè rem tradere debet, cum possit,
lib. 1. 19. 14. cum aliis. An juretur in litem con-
tra venditorem, qui rem tradere tenuit? nu. 18.
Quod delictum committat. & qua pœna tenea-
tur, si dolo duobus in solidum eandem rem ven-
diderit, n. 61. Venditori licet rem eandem alii
vendere, si prior emptor pretium tempore præ-
scripto non solvat, n. 61.
Ad veniam delicti impetrandam à Principe mentio
facienda est de alia si ab eodem supplicante fue-
rit obventa circa idem criminis genus, lib. 1. c.
20. n. 91. & 92. Limitatur, n. 94.
Veniam petens à Principe pro delicto, narrare deb-
bet simile, quod antea commiserat, ibid. n. 95.
Veniam postulans pro homicidio proditorie com-
misso, eam qualiter tenetur Principi declara-
re, ibid. n. 97.
Venix facilitas intentivum exhibet ad delicta, lib.
2. 9. 19.
Venia ubi venialis est, datur libertas delinquendi,
num. 117. ibidem.
Verbum, *Restituere*, rem cum fructibus reddendam
esse significat, lib. 2. 3. 74.
Verba juxta proferentis mentem debent intelligi,
lib. 2. 5. 27.
Ita accipienda sunt, ut delictum evitetur, & pœna,
lib. 2. 16. 22.
Verbum, *Perpetuum*, non semper temporis infini-
tatem denotat, lib. 2. 17. 64. Verba usurpanda
sunt secundum naturam actus, qui geritur, nu.
74. Accipiunt interpretationem à forma, & so-
lemnitate, quæ adhibetur, n. 75.
Verba contrahentium juxta statutum intelliguntur,
lib. 2. 18. 22.

De verbis positis in lege ad casus narrationem, cu-
randum non est, lib. 1. 3. 87.
Verba, *quandocunque, perpetuo, & similia non ex-
cludunt triginta annorum præscriptionem*, lib.
1. 9. 13.
Per verbum: *Mentiris*, irrogatur injuria, l. 1. 11. 4.
Verba contumeliosa in judicio præ lata, quæ ad cau-
sæ conducunt defensionem, bisque injuriandi
animo dicta præsumuntur, ibid. n. 56.
Verba juxta intentionem proferentis tenentur in-
telligere, lib. 1. 13. 24. & c. 16. n. 10. e. 15d. lib.
Sunt secundum communem loquendi usum acci-
pienda, lib. 1. 19. 75.
Verborum proprietas cedit communi loquendi
stylo, lib. 1. 20. 14.
Veritas omnem superat præsumptionem, lib. 1.
3. 42.
Veritas rei agentium verbis imitari non potest, lib.
2. c. 17. num. 17.
Via exequitiva etiam cum mala fide debitoris
præscribitur, lib. 1. 9. 16.
Vicarius Generalis an possit præstare autoritatem
alienationi bonorum Ecclesiæ? lib. 2. capite 17.
num. 13.
Vidua quæ dicatur, ut ipsi conditio abstinenti à
nuptiis validè apponatur, lib. 1. 19. 51.
Vidua nubendo amittit legatum sibi sub conditio-
ne, *Si non nupsit*, ibid. n. 62.
Vidua gaudet privilegiis, quibus ob defuncti ma-
riti personam potiebatur, l. 2. c. 9. n. 43.
Duo vincula vincunt unum, lib. 1. 16. 38.
Vim licet inferri in foro animæ possessori, à quo
dominus rem propriam aliter recuperare non
potest, lib. 1. 2. 102. Etiam cum morte posses-
soris injusti, ibid. n. 105.
Vim fieri debitori generis, ut solvat, nefas est, ibi-
num. 106.
Vistare quomodo in sacris litteris accipiatur, lib. 2.
cap. 8. num. 19.
Vitam exponere periculo mortis ob justam, causam,
non est illicitum, lib. 1. 2. 44.
Vita regulariter magis diligitur, quam fama, ibid.
num. 55.
Vitam propriam abbreviare num liceat? remissivè,
ibidem num. 65.
Vitam bono communi quis postponere debet, ibi-
num. 81.
Pro tuenda vita licet in vasorem occidere, si aliter
periculum vitari non possit, lib. 1. 11. 8.
Vitam hominis cur Ægyptii centum annos exce-
dere non posse opinabantur, l. 2. 7. 25. cum aliis.
Vitam alterius allegans probare debet, n. 30.
Vitam propriam pro aliena servanda amittere quis
licet valet, lib. 2. 8. 135.
Vivere hominem ad centesimum annum hodiè
ratum est, lib. 2. 7. 27. Non præsumitur, n. 28.
Universalis propositio à generali in quo differat,
lib. 1. 13. 4.
Universale aliud respectu verborum, ib. n. 7. Aliud
juris, & facti aliud, n. 8.
Universitate vendita, non dicuntur vendi singula,
quæ sub illa continentur, ibid. n. 14.
Universitas hereditatis vel in unica re consistit,
ibid. num. 41.
Universitas personarum potest committere crimen,
excommunicatione dignum, lib. 2. 8. 135. Du-
pliciter consideratur, 140. 141. Excommunicari
nequit, n. 137. Interdicto Ecclesiastico subji-
citur, n. 150.
Voluntati tacitæ plus tribuendum non est, quam
expressæ, lib. 1. 6. 27.
Voluntas interpretativa non sufficit ad ea, quæ
specialiter

I N D E X.

Specialiter agenda sunt, lib. 1. 6. 28.
 Quod à voluntate aliena pender, difficile valde judicatur, lib. 1. 8. 56.
 Voluntas interpretativa non sufficit, ubi quid specialiter agendum est, lib. 2. 5. 55. Sufficit in ultimis dispositionibus, ibid.
 Absque voluntate non peccatur, lib. 2. 8. 142.
 Voto ingrediendi Religionem non satisfacit, qui in Militari proficetur, lib. 1. 19. 76.
 Vovens ingredi Religionem, si in aliis non admittatur, non tenetur Militari se adscribere, ibid. n. 77.
 Usucapio sine possessione non procedit, lib. 1. 3. 33.
 Usucapi res à domino non potest, ibid. n. 36.
 Usufructuarius potest usufructum alienare, neque ipsum amittit, lib. 1. 8. 44.
 Nil proprium habet in fructibus, antequam eos percipiat, lib. 1. 15. 16.
 Usufructuarius solvens debitum defuncti ad quod res, qua fruebatur, erat obligata, an repetere solum possit ab hærede? lib. 2. 2. 7. cum seqq.
 Usufructuarius partis bonorum à creditoribus hereditariis nequit molestari, n. 11. An possit creditores sine cessione convenire? n. 13.
 Usufructuarius bonorum omnium actione in rem conveniri potest, n. 29. Item pro annuis legatis, ibid.
 Non tenetur ad legatorum, quæ annua non sunt, solutionem, num. 38. Non concurrunt in usufructu cum legato particulari, nisi aliud testatorem voluisse ex conjecturis colligatur, nu. 39.
 Usufructuarius legalis, in quo differat ab usufructuario ex hominis dispositione quoad legata solvenda, num. 43.
 Is, cui usufructus rei certæ relinquitur, non tenetur hereditariis creditoribus, lib. 2. c. 2. nu. 2. Limitatur, n. 4. 5.
 Usufructu hereditatis relicto, usufructuarius non cogitur creditoribus hereditariis respondere, n. 6.
 Usufructu legato, legatarius obligatur ad onera rei, qua fruitur, imposita, n. 28. Quæ onera ad usufructuarium de jure spectent, remissivè, n. 28. Quid legato usufructus bonorum omnium contineatur, ibid.
 Usuram non admittit mutuans, principaliter ob spem consequendi aliquid ultra sortem ex liberalitate mutuarii, lib. 1. 10. 36.
 Usura an committatur deducendo in pactum; ut mutuarius ad simile beneficium reddendum ex gratitudine teneatur; remissivè, ibid. n. 38.
 Usura num sit, ratione mutui amicitiam in pactum deducere? ibid. n. 39.
 Usura non est vendere, habita fide de pretio, summo pretio, quod præsentì pecunia infimo venderetur, lib. 2. 3. 18.
 Usura non censetur vendere merces carius, quam præsentì pecunia venderentur, ubi est consuetudo vendendi ad creditum, si justum pretium non cedatur, n. 47.
 Usura non est vendere carius ad creditum, si justum pretium non excedatur, num. 48. Aut si res esset in tempus, quo plus valerent, venditor servaturus, num. 51.
 Usura est vendere, habita fide de pretio, quanti plurimi res venire possit usque ad certum tempus, ita ut pretium currens tempore contractus augetur, & non minui possit, num. 53.
 Usuræ moderatæ ad majus malum vitandum tolerari possunt, lib. 2. 4. 55.
 Usurarii manifesti cadaver Ecclesiasticæ sepultura non traditur, nisi hæres usurpata restituat, aut cautionem præstet, lib. 2. 1. 75. Usurarius manifestus quis sit, remissivè, ibid.
 Usurarius in foro externo quis non censetur ex eo solum quod ad creditum carius vendit, aut anticipata solutione vilis emit, lib. 2. 3. 66.
 Usus loquendi communis præponitur verborum proprietati, lib. 2. 18. 11.
 Usufructu extincto ante fructuum collectionem, omnes ad dominum proprietatis spectant, qui solvere tenentur expensas, lib. 1. 15. 17.
 Usufructus decem, vel viginti annorum præscriptione acquiritur, lib. 1. 17. 119.
 Utile per inutile quando vitietur, lib. 2. 16. 50.
 Vulnerato in articulo mortis constituto non creditur asserenti se à Cajo percussam, lib. 2. 13. 67.
 Limitatur, n. 68. Facit aliquam præsumptionem, n. 69. Et potest indicatus capi, n. 71. Vulneratus si asserat, se à Titio non fuisse percussam, exoneratus torqueri non poterit, qui aliàs torqueretur, n. 72. Ampliatur, n. 73. Limitatur, n. 75.
 Vulnus inferens ad quos sumptus teneatur, lib. 2. cap. 10. num. 50.
 Vulnerans, & occidens in eadem rixa unius criminis reus habetur, n. 85. Secus si alius vulneretur, & alius occidatur etiam ad eundem finem, ibid.
 Uxor eximens a vinculis publicis, virum suum, se, ipsam videtur liberare, lib. 1. 2. 96.
 Non censetur facile posse remove impedimentum, ut stare in judicio valeat, lib. 1. c. 8. nu. 54. & 57. Fallit si solita sit causas suas in judicio tractare, n. 58.
 Uxoris appellatione sponsa de præsentì continetur, lib. 1. 11. 16.
 Uxor potest pacisci de morte viri, liberis exclusis, lib. 1. 13. 40.
 Uxore usufructuaria à marito relicta, filiis post ejus mortem institutis, quid juris sit? l. 2. c. 2. n. 35.
 Uxores maritorum suorum prærogativis decorantur, lib. 2. c. 9. n. 43.

F I N I S.

D. DIDACI YBAÑEZ
DE FARIA,
 J. U. P. GADITANI,
 CAROLI II. HISPANIARUM, INDIARUMQUE REGIS CATHOLICI
 à Consiliis, in Cancellaria de Buenos Aires Fiscii Regii Patroni, & in Goatemalensi
 Pratorio apud Americam primarios inter Judices adscripti;
NOVÆ ADDITIONES,
 OBSERVATIONES ET NOTÆ
 AD LIBROS VARIARUM RESOLUTIONUM
 ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI D. DIDACI
COVARRUVIAS A LEIVA,
 EPISCOPI SEGOBIENSIS,
 AC SUPREMI CONSILII CASTELLÆ PRÆSIDIS.
NECESSARIIS INDICIBUS LOCUPLETATÆ.

COLONIÆ ALLOBROGUM,
 Sumptibus MARCI-MICHAELIS BOUSQUET & SOCIORUM.
 M. DCC. XXVI.
 CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSARÆ ET CATHOLICÆ MAIESTATIS.